

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ

ODĚVNÍ KOLEKCE

CLOTHING COLLECTION

2012

JANA ŠIRÁ

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

Fakulta textilní

Akademický rok: 2011/2012

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Jana Širá**
Osobní číslo: **T09000546**
Studijní program: **B3107 Textil**
Studijní obor: **Textilní a oděvní návrhářství**
Název tématu: **Oděvní kolekce**
Zadávající katedra: **Katedra designu**

Z á s a d y   p r o   v y p r a c o v á n í :

- 1) Rozbor inspiračních zdrojů - dílo Vincenta van Gogha.
- 2) Barevné studie.
- 3) Vzorníky textilních struktur.
- 4) Realizace oděvní kolekce.
- 5) Fotodokumentace.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: **25**

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

Beaujean,D.: Vincent van Gogh, Slovart, 2006

Walther,I.,F.: Vincent van Gogh, Slovart, 2002

Lamač,M.: Vincent van Gogh, Odeon, 1966

Neumanová,M.: Vincent van Gogh Kresby, Odeon, 1987

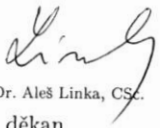
Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. A. Jitka Huňková

Katedra designu

Datum zadání bakalářské práce: **4. října 2011**

Termín odevzdání bakalářské práce: **9. května 2012**

prof. RNDr. Aleš Linka, CSc.
děkan

Ing. Renata Štorová, CSc.
vedoucí katedry

V Jihlavě dne 26. března 2012

Prohlášení

Byl (a) jsem seznámen(a) s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60- školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval(a) samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

Datum

Podpis

Pod'akovanie

Moje pod'akovanie patrí Mgr. art. Jitke Huňkovej za cenne rady počas tvorby.
Mojím drahým rodičom ktorý sú mojou veľkou oporou a berú ma takou aká som.
Ďalej mojim blízkym ktorý mi pomáhali aj keď som bola nepríjemná.

Anotace

Inspirací pro tuto bakalářskou práci je malíř Vincent van Gogh. Jeho obrazy, od prvotních kreseb až po dokonale využití barev v obrazech, jsou hlavním zdrojem čerpání. Postupná změna barevnosti, k jaké se vypracoval a pohyby štětce jaké dosáhl, jsou základní inspirací pro vytvoření oděvní kolekce.

Oděvní kolekce se skládá ze sedmi modelů. Jednotlivé šaty a kabátky jsou barevně vystupňované od zemitých barev přes jasně žluté až po modré tóny. Stříhové řešení je ve velké míře inspirované jeho tahy štětce. Samozřejmě základním vodítkem je i jeho pastóznost, které se v oděvech dosáhlo vrstvením, anebo skládáním materiálu.

Klíčové slova: Vincent van Gogh, šifon, vrstvení, šaty, kabáty, oděvní kolekce

Annotation

This bachelor's thesis is inspired by a painter Vincent van Gogh. His paintings, starting at first drawings up to the perfect usage of colors, are the main source of ideas. The gradual change of colors he has developed and brush movements he achieved are the basic inspiration for design of this clothing collection.

The clothing collection consists of seven models. Individual clothes and jackets are color-stepped from earthy colors over clearly yellows up to blue tones. Dress-cut is greatly inspired by his brush movements. Basic guide is also his impasto that is achieved by layering and compositing a material.

Keywords: Vincent van Gogh, chiffon, layering, dress, jackets, clothing collection.

OBSAH

ÚVOD.....	8
1. VINCENT VAN GOGH.....	9
1.1 Prvá fáza	10
1.2 Druhá fáza.....	11
1.3 Tretia fáza	13
1.4 Štvrtá fáza	14
2 INŠPIRÁCIA	17
2.1 Farebnosť	17
2.1.1 Prvá farebná škála odevov.....	17
2.1.2 Druhá farebná škála odevov	18
2.1.3 Tretia farebná škála odevov	19
2.1.4 Štvrtá farebná škála odevov	20
3 OPIS KOLEKCIE.....	21
3.1 Farebná vzorkovnica.....	21
3.2 Strihové riešenie	21
3.3 Materiál.....	22
3.4 Údržba	23
4 OPIS MODELOV	24
4.1 Model č.1	24
4.2 Model č.2	27
4.3 Model č.3	30
4.4 Model č.4.....	33
4.5 Model č. 5	36
4.6 Model č. 6.....	39
4.7 Model č. 7	42

ZÁVER	45
ZOZNAM POUŽITEJ LITERATÚRY	46
ZOZNAM OBRAZKOV	47
ZOZNAM POUŽITÝCH SKRATIEK A SYMBOLOV	48
FOTODOKUMENTÁCIA	49

ÚVOD

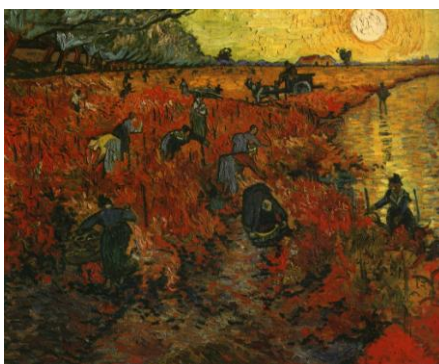
Kresby bývajú významnou súčasťou odkazu veľkých maliarskych osobností. Odhaľujú korene umeleckého talentu, sú najbezprostrednejším, priamym dokladom o jeho videní, informujú nás o nových výtvarných myšlienkach a predstavách. Vincent van Gogh, jeden zo zakladateľov moderného umenia a z najvýraznejších zjavov v histórii svetovej maľby, zanechal po sebe veľké množstvo kresieb, ktoré vytvoril v priebehu svojej nie dlhej, predčasne ukončenej umeleckej dráhy. Hoci počas svojho života nedosiahol žiadne výrazne úspechy, dnes je inšpiráciou pre mnohých umelcov.

Jeho maľby, kresby a v istej miere aj písomnosti, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou jeho umeleckého života, sa stali inšpiráciou na vytvorenie odevnej kolekcie siedmich odevov. Jeho používanie farieb je rozfrázované do štyroch období, ktoré sú inšpiráciou od začiatku až do konca jeho tvorby a stali sa základom odevnej kompozície. A však sa nesmie zabudnúť ani na pastózne nanášanie farieb na plátno, ktoré je v odeve veľmi dôležité a dosiahne sa vrstvením použitého jemného ľahkého a priesvitného materiálu. Materiály budú v dlhých pruhoch vrstvených na seba stupňovite alebo kontrastne prelínať.

Na odevoch nebude použitá žiadna ručná ani strojová výšivka dokonca ani žiadna tlač, ako by si každý pod názvom inšpirácie Vincent van Gogh predstavil. Bude to iba použitie textilného materiálu v niekoľkých farbách. Použité sú hnedá, žltá a modrá v niekoľkých ich príbuzných odtieňoch. Pruhy látky sa budú stupňovať a vzájomne kombinovať pre dosiahnutie simultánneho alebo komplementárneho kontrastu. Vrstvenie pruhov je buď symetrické poprípade asymetrické, a to pre zdôraznenie samotných ťahov štetca. V tejto práci bude poukázané len na čistotu materiálu, ktorá je priblížená k tvorbe van Gogha.

1. VINCENT VAN GOGH

Hoci Vincent van Gogh pracoval ako umelec približne desať rokov, dnes patrí k jedným z najznámejších výtvarníkov. Za svoju slávu vďačí čiastočne tiež neobvyklému spôsobu života, na základe ktorého vznikli najrôznejšie mýty. Ovplynul mnoho mladých umelcov, predovšetkým fauvistov. Van Goghove početné zamestnania svedčia výrečne o jeho odhodlanom hľadaní neznámych cieľov, zmyslu života. Maliar, ktorý predal za celý život len jeden obraz (Červená vinica)¹ a za jeho diela sa dnes platia rekordné sumy (Portrét doktora Gadcheta, 75 mil. \$)², bol obchodníkom s umeleckými predmetmi v Haagu, Londýne a Paríži, pomocným učiteľom v Ramsgate a pomocným kňazom v Isleworthu. Pracoval ako kníhkupec v Dortrechtu, začal študovať teológiu v Amsterdame a potom bol takmer dva roky kňazom v Borinage v Belgicku. Tam začal medzi baníkmi cieľavedome kresliť. Pri nich, v prostredí skľučujúcej chudoby, došlo k premene kňaza v umelca. Citlivosť k nedostatku a biede neutíchajúce úsilie charakterizovali celý van Goghov život. Tak sa stalo umenie Vincentovým jediným ventilom, ktorý hľadal v toľkých povolaniach a na mnohých miestach. Učinil z neho médium, v ktorom spracovával svoje skúsenosti, vydával svoje komentáre, artikuloval svoje zlyhanie a svoje nádeje. Sprevádzalo ich rozsiahle dopisovanie, predovšetkým s bratom Theom. Práve Vincentove listy preukazujú, ako umelecká činnosť stále viac určovala jeho predstavy o skutočnosti. A poukazujú taktiež na vysokú teoretickú úroveň, s ktorou pristupoval k dielu. Listy a obrazy tvoria paradoxnú jednotu jeho prejavu, v ktorom naivne pôsobiaci nedostatok pochopenia pre svet je sprevádzaný a doplnený veľkou reflexnou schopnosťou.

Obr. č. 1: Červená vinica

1 PERRUCHOT, Henri: Život Vincenta van Gogha, Votobia, Olomouc 1993, st. 327

2 BEAUJEAN, Dieter: Vincent van Gogh. Život a dílo, Slovart, Praha 2006, st. 87

Van Goghove rozhodnutie stať sa umelcom je okolo roku 1880 konečné. Prostredníctvom svojej činnosti v rôznych filiálkach parížskeho umeleckého obchodu Goupil & Cie, kde sa dôkladne zoznámil s historickou a súčasnou tvorbou a svoje problémy artikuloval kresbou už počas štúdia, ale predovšetkým v ohromujúcej dobe pôsobenia v Borinage. Po zlyhaní v občianskych povolaniach, po odmietnutí tiež svojich teologických a sociálnych ambícií, siahne po blízkom, jemu tiež teoreticky dôvernóm umení. Dokonca nachádza podporu u svojho brata Thea, zamestnanca v Goupile, a u svojho bratranca Antona Mauveho, maliara v Haagu, kde začína jeho prvá etapa maliarstva.

1.1 Prvá fáza

Van Gogh sa veľmi rozhodne a s plnou vážnosťou pustil do realizácie svojho zámeru stať sa maliarom. Postupoval v podstate ako samouk, podľa tradície sa však učil kopírovaním starých majstrov a študoval predovšetkým Jean-Francoise Milleta a jeho žiaka Israela. Jeho trochu neistý realizmus mu poskytuje témy, ktoré sú mu blízke: predovšetkým zobrazenie pracujúcich sedliakov, žánrové obrazy v temnom, melanchólii šíriacom tóne. Nálada, ako sa zdá zodpovedá jeho vlastným pocitom, ktoré sa pokúša preniesť do svojich kresieb. Používa vo väčšej miere nebielený (ingresový)³ papier ako podložku a získava tak možnosť, aby proti dominantnosti liniek, ako je v kresbe obvyklé, postavil maliarske hodnoty, rozmazané obrysy a plynulé prechody. Odtiaľ už ďalší krok k maľovaniu nie je nijako vzdialený.

Profesionálnu podporu hľadal v akadémii umenia v Bruseli, a neskôr, keď si zariadil vlastný ateliér, u svojho bratranca Antona Mauveho, významného predstaviteľa tzv. haagskej školy, kde vznikli prvé Vincentove olejomaľby. Od jesene 1885 navštevoval akadémiu umenia v Antverpách. Tieto kurzy mu predovšetkým umožňovali cvičiť pod vedením odborníka a podľa modelu. Cez veľké možnosti kópií podľa predlôh bol jeho prístup od samého začiatku značne svojrázny niekedy až odmietavý. Na opačnej strane mal záľubu v skromných motívoch, ktoré našiel v chudobnom rodnom kraji, v každodennom živote chudobných ľudí alebo v jednoduchších predmetoch. Jeho paleta sa vyznačovala hlavne tmavými, hnedými tónmi a jeho kresby hustým, ťažkým, čiernym šrafovaním.

---

³ WALTHER, Ingo F.: Vincent van Gogh 1853-1890. vize a skutečnost, Slovart a Taschen, Praha a Kolín nad Rýnem 2002, st. 8

Hľadal možnosť ako zobraziť jednoduché motívy s väčšou silou výrazu: súcitiť a obžaloba boli jeho námety, keď zobrazoval ženy a mužov pri každodennej práci, alebo pri odpočinku a v stave zádumčivosti. Nielen v tejto dobe umeleckých začiatkov zvolil ako námet obrazu biedu jednoduchých ľudí, ich nezlomnú pobožnosť, skromné predmety ich života a krajinu. Charakteristické pre ranné obdobie jeho tvorby však bolo prispôsobenie palety jednoduchým tónom. Sú to zemité tóny stupňované často do tmavo hnedej, a šerosvit odvodený od jeho učiteľa Mauvea s odtieňom bez svietivých farieb. Rovnaké pranie po väčšej výraznosti sa prejavovalo v jeho kresliarskom slohu. Začal zanedbávať zdôraznenie obrysov a kládol jasný dôraz na objem, hmotu a živosť. V niektorých formách zveličoval zakrivenie, pokrútenie a hrboľatosť kmeňov, vyostroval klľukatosť bezlistých vetiev, štylizoval koruny do podivných tvarov, pripomínajúcu jednu hrubo opracovanú niekoľko ramennú sviečku, inokedy surrealistické vydutie puklín. V jednom zo svojich listov napísal: „vytlačil som korene a kmene priamo z tuby a modeloval ich štetcom, áno, teraz tam stoja, rastu, plné sily, korene pevné.“ koniec citácie⁴. A rovnako tak modeluje tvary svojich sedliakov z farebnej hmoty.

Obr. č. 2: Jedáci zemiakov

1.2 Druhá fáza

Paríž znamenal pre Vincenta „domovinu obrazov“. Navštevoval umeleckú školu Fernanda Cormona, ktorý svojich žiakov dokonca viedol k maľovaniu pod šírím nebom. Vincent mal znova možnosť pracovať podľa sadrových a živých modelov, ako pokračovanie štúdiá na antverpskej akadémii.

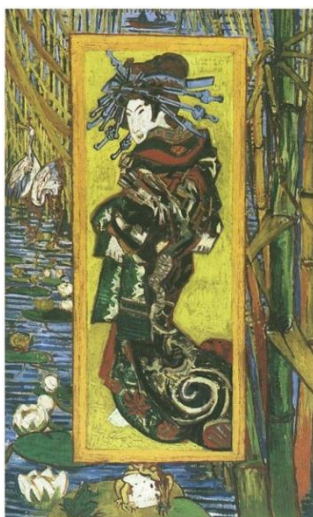
---

4 LAMAČ, Miroslav: Vincent van Gogh, Odeon, Praha 1983, st. 41

Dôležité sa mu stáva zoznámenie z obrazmi Petra Paula Rubensa, starého majstra baroka. Jeho veselá farebnosť, statne tvary a kypiace objemy, znaky barokového maliarstva sa preňho otvárajú ako nutná alternatíva k zdržanlivej, kontrolovanej prísnosti holandského umenia.

Počas van Goghoveho parížskeho pobytu, sa každý pokrokový umelec označoval za impresionistu. Tento štýl ho hlboko ovplyvnil, napriek tomu, že oslavoval meštianský život. Obdivoval obzvlášť Degasove akty a krajiny Clauda Moneta, ale najvýraznejšie ho ovplyvnili neoimpresionisti. A to predovšetkým Georges a Seurat. Nový spôsob maľovania si van Gogh v Paríži osvojil a experimentoval s ním v rôznych žánroch. Pokúšal sa však od samého začiatku prekročiť impresionistickú metódu tým, že sa snažil zobrazovať svoje pocity ako účinok farieb. Vedenie ťahov štetca prirovnal k „slovám v jazyku alebo v liste“ koniec citácie⁵. Z pointilistickej techniky vyvinul v tej dobe vlastný sloh, ktorý sa vyznačoval rýchlym nanášaním čistých farieb v širokých čiarach. Farby sa najprv zdajú radostné a slnečné, ale na druhy pohľad sú obohatené tmavšou modrou a hnedou. Silné farebné ťahy spájajú osoby alebo predmety s pozadím.

Van Gogh sa tiež inšpiroval japonskými, farebnými drevorytmami a preberal ich výrazné farebné účinky.

Obr. č. 3: Kurtizána

Obr. č. 4: Kvitnúce Plumtree

Vincent van Gogh sa niekedy domnieval, že nespĺňa požiadavky pravého umelca, napríklad keď sa pokladal za obyčajného maliara postav, teda žánru tradične považovaného za nižší druh umenia. Avšak práve na poli kompozície obrazu zaviedol novoty rozhodujúce

---

5 BEAUJEAN, Dieter: Vincent van Gogh. Život a dílo, Slovart, Praha 2006, st. 31

pre nasledujúcu generáciu. V Paríži čiastočne využíval impresionistické skúsenosti, napríklad, že účinok istých farieb vedie k ustupovaniu alebo k postupu dopredu, a pre svoje japonské tlače čiastočne prevzal lineárnu perspektívu, a svojvoľne prekryval okraje. Neobvyklé zorné uhly v dôsledku fixovania objektu perspektívnym rámom a zdôraznenie uhlopriečok sa veľmi podobajú japonskej perspektíve. Podobne ako v ázijských vzoroch dovolil van Gogh ornamentálny povrch ako opak k hĺbkovému účinku zvoliť štruktúru obrazu buď plocho, alebo založenou na hĺbke.

Práve rôzne slohy poskytovali van Goghovi produktívne umelecké ovzdušie, v ktorom dovŕšil svoje učňovské roky. Zároveň ovplyvnili jeho hľadanie vlastného výrazu.

1.3 Tretia fáza

V Arles sa stali hlavnou inšpiráciou kvitnúce ovocné záhrady a kvety, predovšetkým slnečnice, jednoduchý ľudia, ich mesto a krajina. Svoj vlastný prežitok prírody chcel vyjadriť vo farbách a tvaroch.

Študoval účinky svetla a farieb a pokúšal sa zachytiť ich na plátne. Bezprostredný výraz bol preňho dôležitejší ako realistické zobrazenie, bez ohľadu na to, či sa jednalo o zdobenie krajiny, portréty alebo zátišia s jednoduchými predmetmi: stolička, stôl, kvety alebo len pár drevákov. Svetlé farby, ktoré namiešal na plátne, nanášal v rozdielne silných ťahoch švihnutím štetca. Členil ich jemnými obrysmi a používal komplementárne farby k dosiahnutiu pôsobivých kontrastov. O svojom maliarskom rukopise napísal: „*Hádzem farby na plátno v nepravidelných ťahoch a tie nechávam, ako sú. Niekde je pastózny nános, sem a tam presvitá plátno, rohy nechávam úplne nedokončené a niektoré miesta premaľovávam...*“ koniec citácie⁶. Bol prvý maliar, ktorý maľoval hranatú krásu brázd a obilných polí. Silné ťahy štetca mu zároveň mali sprostredkovať vzrušenie.

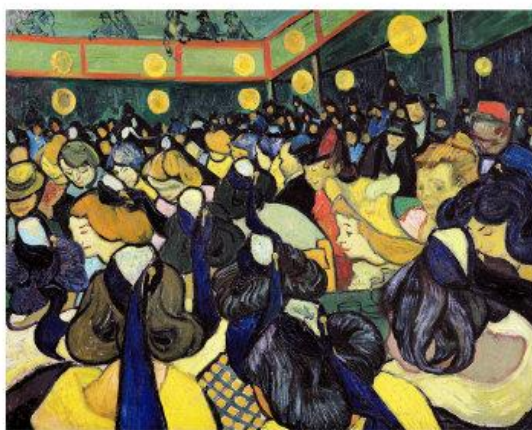
Kontúry alebo obrysy sa používali vo výrazne grafických obrazoch na ozrejmienie vnútorných hraníc predmetu. Vo van Goghových prácach mali od samého začiatku určujúci význam a používal ich nielen v kresbách. Hoci impresionisti sa kontúr vzdávali a tvorili predmet obrazu z nespočetných farebných bodiek, Vincent van Gogh zachoval obrysy aj vo svojich maľbách opierajúcich sa o impresionizmus. Plochy skladajúce sa z pestrých farebných bodiek, spjoval v konkrétny tvar pomocou liniek. Zobrazenie kontúr v maľbe sa objavuje predovšetkým tam, kde sú jednotlivé plochy tvorene čistými farbami. Pomocou

---

⁶ NEUMANNOVÁ, Miroslava: Vincent van Gogh: Kresby, Odeon, Praha 1987, st. 42

kontúr získajú veľké farebné plochy tvar a pohyb. Práve van Goghovi priatelia Emile Bernard a Paul Gauguin o sebe tvrdili, že sú vynálezci *cloisonnnismu*⁷, vyznačenie farebných plôch tmavými kontúrami. Rozhodujúce však je, že Vincent používal tento štylisticky prostriedok takmer vo všetkých fázach svojej tvorby. Najmä obraz Tanečná sála v Arles z roku 1888, syntéza Bernardových a Gauguinových umeleckých pokusov, dokazuje van Goghovu tvoriacu schopnosť pri používaní línií. Cez slabiny v mladistvých tvárach prináša obraz fascinujúci zážitok vzídený z využitia kontúry a plochy.

Obr. č. 5: Tanečná sála v Arles

1.4 Štvrtá fáza

Táto posledná fáza bola van Goghovým najpôsobivejším tvorivým obdobím. Štruktúra, vnútorné členenie alebo usporiadanie prvkov do celku je umelecky spôsob stvárnenia, s ktorým sa stretávame obzvlášť v zreteľnej forme van Goghových neskorých dielach. Najmenšou jednotkou zložiek obrazu, ktoré sa stavajú vyobrazením, až sú kombinované do celku, je bezpochyby pointilistická bodka. Vo van Goghových dielach, ako je *Hviezdna noc* z roku 1889 sú takéto zložky obrazu spolu zviazane: vinúce sa čiary sa stavajú hviezdami na nočnom nebi, ťahy štetcom vrcholky cyprusov, šrafované plochy kriviek tvoria horské chrbty a geometrické formy stvárňujú architektúru miesta. Výsledkom toho všetkého je *Hviezdna noc* vnímaná v zdanlivo divokých, ale dobre premyslených farebných švihnutiach a ťahoch štetca.

---

⁷ GARCIA SÁNCHEZ, Laura: Van Gogh, Sun, Praha 2008, st. 56

Obrazom Svätá vinica, modravo fialová kresba štetcom, van Gogh prekročil techniku maľby. Umiestnil uzavreté kontúry za otvorené, tak že vyváženosť architektúry a dynamický pohyb kvetov vytvára nesmierne živý lineárny obraz.

Van Goghove úsilie o väčšiu intenzitu farieb znamenalo jasný rozchod s impresionizmom a zároveň stylisticky pokrok pri čerpaní z Delacroixových teórií farieb. Jeho charakteristické modré a červené tóny van Gogh miešal so zemitými hnedými a žltými farbami a vytvoril žijúci rytmus studených a teplých farieb v kontraste k farbám svetlým a tmavým pomocou výrazne obmieňaných ťahov štetca.

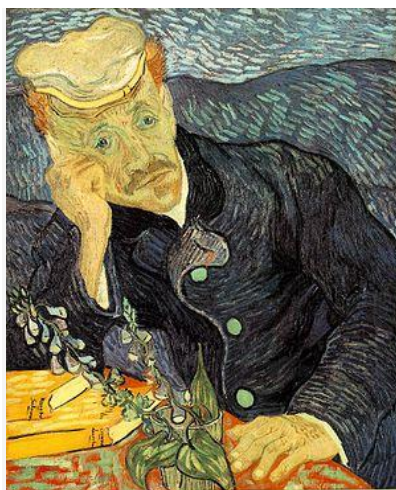
Obr. č. 6: Hviezdna noc

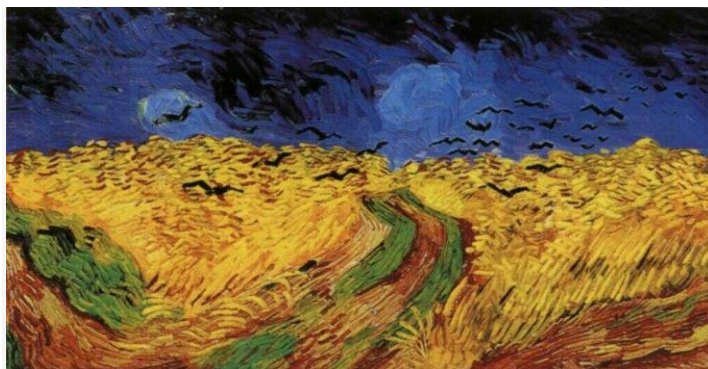
Obr. č. 7: Svätá vinica

V obrazoch z konca Arleskeho obdobia Gogh vystupňoval svojbytnosť všetkých výrazových zložiek: farebnú i svetelnú intenzitu, rytmickú autonómiu plochy, expresy rukopisu. Jeho doterajšie obrazy znamenajú však tiež koniec sústavnej tvorby, naďalej maľuje už len medzi jednotlivými záchvatmi, a musí teda vždy znovu nadväzovať prerušenú súvislosť. Napriek tomu však výrazová intenzita stále stúpa. V Saint-Rémy ovládne obrazy nový rytmus, snáď z časti inšpirovaný i novými krajinnými motívmi. Predovšetkým vyvierajúce z vnútra, z horúčkovitého vypätia Goghovej psychiky, ešte stimulovaná porušenou duševnou rovnováhou. Na rozdiel od skorších lámaných hrotitých rytmov, ovládajúcich ešte Slnečnice, sa tvaru zmocňuje vlnenie, stupňované v šľahaní, niekedy priamo v křčovitité zvíjanie. Ťah štetca nasýteného hustou farbou sa stále viac približuje rukopisu kresieb. Vrcholné obrazy z Auvers, potom vnútorný dynamizmus a priestorovú autonómiu ešte stupňujú. V portréte Dr. Gacheta tvary pulzujú v exotickom prúde a v Havranoch nad obilným polom sa farba valí ako žerava, iskriaca láva. Narážajú na seba, boria sa, plameňovite sa zvíjajú, vybuchujú ako ohňostroj.

Obr. č. 8: Dr. Gachet

Obr. č. 9: Havrani nad obilným polom

2 INŠPIRÁCIA

2.1 Farebnosť

Farba je vo výtvarnom umení základný a mimoriadne prispôsobivý, výrazne tvorivý prostriedok, ktorý môže vzbudiť u pozorovateľa špecifickú reakciu. Pre van Gogha bola farba virtuózne použiteľný prostriedok zobrazenia, jeho jednotlivé možnosti stvárnenia, nanášania, miešania a modelovania sa radikálne zmenili v priebehu jeho krátkej umeleckej kariéry. Van Gogh sa v rokoch svojho učenia síce zaujímal teóriou umenia, ale zdá sa, že spôsob použitia farieb bol u neho skôr výsledkom jeho vlastných praktických pokusov a pozorovania diel starých majstrov a súdobých maliarov. Výnimkou bolo štúdium komplementárnych farieb v teórii a prácach Eugena Delacroixe, ktoré v rastúcej miere ovplyvnili jeho maľbu. Postavenie vedľa seba jednej z troch základných farieb, červenej, žltej alebo modrej, a zmesi oboch druhov základných farieb vytvára zvláštnu svietivosť a najväčší možný kontrast. List bratovi Theovi zo septembra 1885 o komplementárnych farbách svedčia o tom, že van Gogh poznal tento farebný účinok, ale kontrast čistých farieb sa mu zdal pre jeho maľbu v Nuenenu ešte príliš odvážny.

2.1.1 Prvá farebná škála odevov

Farebnosť v prvotných krôčikoch van Goghovej tvorby nie je nijak farebne obohatená. Jeho farebnosť vychádza hlavne z ceruzky, uhla alebo rudky čo predstavuje veľmi chudobnú paletu šedých a hnedých tónov.

Obr. č. 10: farebnica 1. etapy van Goghovej tvorby

Predsa len jeho začiatočná tvorba predstavuje aj istú viac charakteristickú farebnosť, ktorej sa dlhé štyri roky držal. V jeho prvej fáze obzvlášť prevažujú vo veľkej miere teplé

ale hlavne tmavé až zemité farby, ktoré najlepšie opíšu samotu, realitu a tvrdú prácu, ktorá je v obrazoch tak typická. Vo veľkej miere sa drží dosť zemitých tónov hnedej a trochu v menšej miere žltej a modrej farby.

2.1.2 Druhá farebná škála odevov

V Paríži kde sa stretáva s novým umeleckým smerom a to impresionizmom je jeho paleta farieb čo raz pestrejšia. Aj keď spočiatku sa drží svojich zemitých farieb nakoniec sa od nich v istej miere odpúta. Hnedá dostáva nádych do červena a vo väčšej miere pracuje so žltou farbou, ba dokonca aj s modrou. Modrá, ktorá bola akýmsi len doplnkom získava na intenzite a stáva sa neoddeliteľnou súčasťou. Jeho farebnosť záleží aj na tom čo maľuje, napríklad kytica kvetov hýri veľkým množstvom farby od odtieňov, zelenej, hnedej, žltej, modrej, a červenej. Mesta, dediny a polia zo začiatku sa stále držia odtieňov hnedej, v menšej miere sa objavuje žltá farba aj keď trochu nesmelo v oranžových odtieňoch. Samozrejme nesmieme zabudnúť na to, že ulice Paríža boli v studenších farbách, ako sú modrá a zelená. Dokonca aj portréty ľudí, napríklad obraz *Sediaca žena v Café du Tambourin*, ktorá bola majiteľka baru je poňatá v chladnejších farbách s decentným kontrastom červenej farby. Až odstupom času a samozrejme vplyvom impresionistov si osvojil žiarivé farby žltej, ktorá niekedy obsahovala 50% obrazu. Najlepšie sa mu s ňou pracovalo v témach dedinského života v poliach, lúkach a slnečniciach s ktorými často kontrastuje v pozadí modrá farba.

Obr. č. 11: farebnica 2. etapy van Goghovej tvorby

2.1.3 Tretia farebná škála odevov

Farebnosť, ktorú dosahoval v Arles bola vo všetkých smeroch intenzívnejšia ako kedykoľvek predtým. Pracoval s čistými farbami vďaka ktorým dosiahol komplementárny kontrast aj keď najčastejšie využíval simultánny. V tejto fáze už van Gogh vedel pracovať s farbami priam dokonale, preto sa ani v najmenšom nebál používať jasné farby. Jeho obrazy mostov v slnečnom kraji ho ako keby nútili používať žltú farbu, ktorá prechádza cez oranžovú až k červeným tónom. Stala sa obrovskou dominantou v prírodných témach, ako napríklad na obrazoch obilných polí. Jeho obľúbenou témou sa stali rozsievачi inšpirovaný Miletom, padacie mosty, interiér jeho domu a hlavne slnečnice, ktoré s veľkou obľubou maľoval v žltej farbe v kontraste s modrou. Navyše aj nočné farby vníma v radostnejších odtieňoch, ako napríklad v obraze *Nočná kaviareň na Place Lamartine*, kde červená už nie je len doplnkom ale stáva sa dominantou. Obraz *V noci pred kaviarňou na Place du Forum* je červená len v jemných detailoch, ale stále dýcha životom vďaka kontrastu žltej terasy a modrej oblohy. V portrétoch ľudí, ktorí mu sedeli modelom je vidieť najlepšie ako sa zmenila jeho doterajšia technika. Farebné plochy sú čisté nanášané jedným ťahom hrubého štetca. Pomocou čiernych kontúr získavajú veľké farebné plochy tvar a pohyb. Rozhodujúce však je, že Vincent van Gogh používal tento štylistický prostriedok takmer vo všetkých fázach svojej tvorby.

Obr. č. 12: farebnica 3. etapy van Goghovej tvorby

Komplementárny kontrast:

Výrazný kontrast je tvorený za pomoci dvoch farieb, ktoré sa navzájom zosilňujú a podporujú vo svojej farebnosti (Zelená vedľa červenej dá vyniknúť červenosti červenej a zároveň je červenou posilnená vo svojej zelenosti.). dvojica zelená a červená predstavujú najvýraznejší

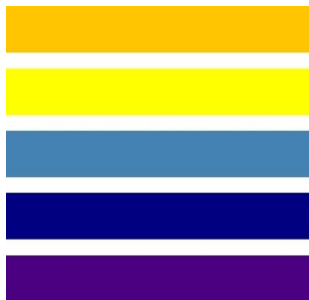
komplementárny kontrast ktorý pôsobí drsne a tvrdo. Ďalšie dvojice: modrá a oranžová (predstavujú zároveň kontrast teplotný), žltozelená a fialová (výrazný kontrast svetelný).

Simultánný kontrast:

Sa zakladá na účinkoch indukcie. Simultánný kontrast vzniká u niektorých farebných dvojíc. Farby, ktoré nie sú k sebe doplnkové (komplementárne), ale jemne sa od doplnkových farieb líšia. Zatiaľ čo dvojice komplementárnych farieb sa kontrastom vzájomne posilňujú a upevňujú vo svojej farebnej kvalite a výraze. Naopak v simultánnom jedna farba indukuje na druhú súčasne svojou farbou doplnkovou, a tým vznikajú jemne farebne odlišné záblesky, ktoré navodzujú pocit kmitania, vibrácie a disharmónie. Vyvolávajú tiesnivé a rušivé pocity, fyziologicky silne účinné a namáhajúce zrak, čo vytvára ich výraz.

2.1.4 Štvrtá farebná škála odevov

V poslednej fáze sa farebnosť nijak extrémne nemení, skôr naopak žije ešte väčšou dynamikou a rytmom ako kedykoľvek predtým. Modrá so žltou sa v tenkých linkách striedajú a prelínajú husto vedľa seba, tak ako aj žltá s červenou, zelená s čiernou, modrá so zelenou a v mnohých ďalších kombináciách. Obrazy získavajú na rytme vďaka pulzujúcemu striedaniu, v krajinách ako keby sa lúky, hory a obloha vlievali do seba. Dalo by sa povedať, že využíval dva druhy miešania farieb. V prvom dominujú rôzne odtiene modrej až k jemnému prechodu zelenej s použitým kontrastom žltej, ako je to v obraze *Hviezdna noc* (1889). V druhej možnosti sú použité všetky farby ako jeden celok, bez toho aby sa jedna od druhej prevyšovala, napríklad v jeho poslednom slávnom obraze *Obilné pole s havranmi* (1890).

Obr. č. 13: farebnica 4. etapy van Goghovej tvorby

3 OPIS KOLEKCIE

3.1 Farebná vzorkovnica

Ako je už známe z teoretickej časti, farebnosť kolekcie je už spočiatku daná. Pre vytvorenie jednotnej kolekcie, ktorá odkazuje na Vincentovu tvorbu a opiera sa o teoretické poznatky jeho štýlu maľby bolo nutne vybrať najcharakteristickejšiu farebnosť. Niektoré farby bolo nutne úplne vytlačiť pre harmonickejší prechod. Snahou bolo vytvoriť postupne vygradovanie farieb tak, aby spolu tvorili jednotný celok od prvého až po posledný. Kolekcia vo väčšej miere tvorí farebnosť od hnej cez žltú až k tmavo modrej.

3.2 Strihové riešenie

Od začiatku bolo v predstavách že na odevoch nebude použitá žiadna výšivka ani tlač, ktorú by si teda väčšina predstavila. Prvotným a konečným rozhodnutím bolo pracovať iba so samotným materiálom v rôznych farebných odtieňoch, ktoré by sa bohatým členením a vrstvením kombinovali, a tým by sa dosiahol jemný prechod poprípade žiariaci kontrast. Členenie jednotlivých strihových dielov je vo veľkej miere inšpirované van Goghovými ťahmi ceruzky(ktorá je využitá v jeho prvotnej tvorbe), alebo štetca snažiac sa zachytiť krátke aj dlhé ťahy. Pre dosiahnutie jeho charakteristickej pastóznosti bolo nutné zvoliť nie len členenie ale aj vrstvenie.

Členenia sú tvorené tak, aby čo najlepšie opisovali ženskú siluetu a ponechávali si myšlienku rovných a vlniacich sa ťahov Vincentovej kresby či maľby. Na jednotlivých dieloch sú našité alebo všité do členenia pruhy materiálu v rôznych šírkach a dĺžkach pre dosiahnutie žiadanej pastóznosti, tým že sú na seba postupne ukladané a vrstvené. Šírka pruhov sa mení. Záleží od intenzity farebnosti materiálu, ktorý bude pre jednotlivé odevy dominantný a charakteristický pre jednotlivé obdobia. Taktiež ako je vystupňovaná farebnosť je vygradované aj vrstvenie. Od najmenej po hýriacu sa kombináciu farebných pruhov textílií.

Niektoré modely sú si identické strihovo avšak farebne protikladné. Okraje niektorých modelov ostali v nezačistenom stave, pretože to bola potreba materiálu kvôli jeho ľahkosti.

Vrchné modely ktorými sú kabátiky už strihovo neopisujú ženskú siluetu naopak potláčajú ju. V tomto prípade bolo nutné zvoliť inú techniku zachytenia pastóznosti ako na predchádzajúcich modeloch. Vrstvenie už nie je dosiahnuté všívaním alebo našívaním

pruhov ale skladaním záhybov, aj keď skladanie je rovné bez akéhokoľvek vlnenia, pravda je opakom. Záhyby sú tvarovane, tak aby čo najprirodzenejšie a najefektívnejšie ovíjali ženskú postavu, tým sa záhyby opticky vlnia.

3.3 Materiál

Výber materiálu bol z počiatku neistý, hľadanie formy, ako dosiahnuť čo najviac prechodov a kontrastov s použitím čo najmenej farieb látok, ktoré by zapadali do myšlienky práce. Materiálovými skúškami využitými na výzorníkoch sa predstava upevnila v priesvitných materiáloch ako sú šifóny, ktoré svojou priesvitnosťou pri prekryvaní opticky vytvárali ďalšie farby. Šifón ako materiál je prispôsobivý ženskému telu, splývavého charakteru a podporuje jeho prednosti. Z týchto dôvodov bol zvolený pre túto odevnú kolekciu.

Táto vznešená splývavá látka má však veľmi nepekny názov, v preklade z Francúzštiny „chiffon“ znamená doslova „handra“. Dizajnéri však majú túto „handru“ obzvlášť v obľube, veď šifón má toľko rôznych variácií, má mnoho možností, ako uplatniť svoju fantáziu pri navrhovaní oblečenia. Šifón je tenká splývavá látka v plátnovej väzbe zo syntetických alebo hodvábnických nití s typickou zrnitou štruktúrou na povrchu. Je priehľadná, mäkká a jemná na ohmat s hladkým povrchom. Pre túto kolekciu bol zvolený syntetický šifón z polyesteru, ktorý vďaka dnešnej modernej technológii vyzerá rovnako, má takmer rovnaké vlastnosti ako prírodný.

V minulosti bol šifón materiál pre večerné róby a plesové šaty, dnes sa stal veľmi demokratickým a je všade prítomný. V šatách zo šifónu sa cítime ľahko, vzdušne a nežne. Šifón dáva prakticky neobmedzené možnosti pre strih a je schopný preberať na seba akékoľvek mäkké tvary. Šifón najlepšie vyjadruje ženskosť práve preto to ho tak milujú návrhári.

Ďalšími použitými materiálmi v kolekcii na vrchné kabáty boli taktiež zvolené syntetické materiály, kvôli ich lepším vlastnostiam ako je nízka krčivosť, elasticita, splývavosť a ľahkosť. Materiály sú v keprovej väzbe s hustou dostavou. Výhodou jedného z materiálu je nízka navlhavosť, ktorá je vhodná hlavne na premenlivé počasie. Druhý materiál je navlhavejší, ale s väčším podielom lycry. Materiály splňajú funkciu na jar a jesenné zvrchníky čo je plánom kolekcie.

Ako už bolo spomenuté, modely sú zo syntetických materiálov, ktorými sú polyester polyamid a lycra.

3.4 Údržba

Pri údržbe je nutné brať maximálny ohľad na dané odporúčania. Nesprávne zvolené ošetrovanie modelov môže nenávratne zničiť odevy.

Modely zo šifónu majú nezačistené okraje, a preto sa neodporúča čistenie v práčke, ktoré by viedlo k úplnému vystrapeniu materiálu. Z vyššie spomenutých dôvodov je čistenie odporúčané výhradne v čistiarni. Pre žehlenie platí maximálna teplota 150°C.

Kabát je zo zmesi polyesteru a polyamidu, preto je dôležité dbať na to, aby teplota prania nebola príliš vysoká. Inak hrozí, že sa kabát zrazí poprípade si neudrží tvar. Textilie z polyamidu sú všeobecne veľmi citlivé na teplotu, preto by sa mali žehliť iba pri nízkych teplotách. Teplota žehlenia nesmie presiahnuť hodnotu 120°C.

Pelerína je zo zmesi polyesteru a lycry. Tento model možno prať na 30°C a voliť žehlenie rovnako nižšej teploty. Najideálnejšie by v tomto prípade však bolo voliť čistenie chemickou cestou.

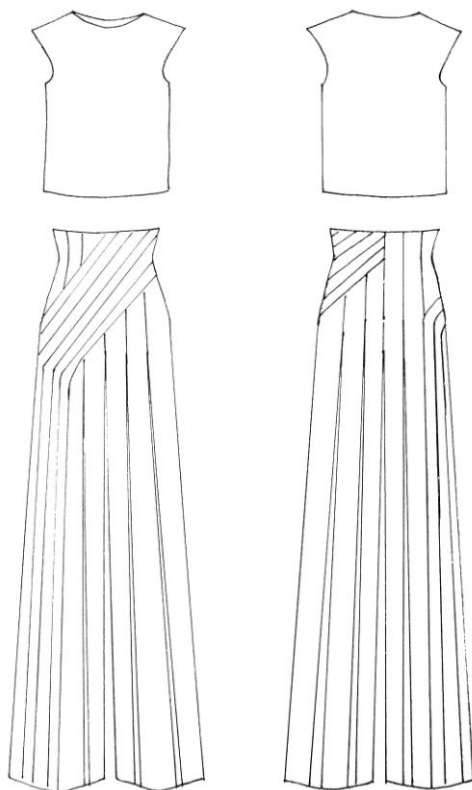
4 OPIS MODELOV

4.1 Model č.1

Model pozostáva z blúzky a nohavíc s vyvýšením pásom z hnedého šifónu, ktorý má jemne prúžkovaný povrch, vďaka čomu je mierne elastický.

Dĺžka blúzky je nad boky, na zadnom ani na prednom diely nemá pásové či prsné výbery. Plecnice sú predĺžené smerom k rukávom. Výstrih blúzky je mierne lodičkový. Blúzka je zošitá v plečných a bočných švoch. Dolný kraj, priekrčník a prieramky sú nezačistené.

Dlhé nohavice majú vyvýšený pas hneď pod prsia. Pásová časť je vymodelovaná 16 záhybmi od výšky zvýšeného pasu až po boky. Od bokou sú nohavice rozšírené a zošité iba v krokovom a sedovom šve. Na nohavice sú našité pruhy textílie v hnedej, žltej a modrej farbe, pre získanie ďalšieho odtieňu aj v bielej farbe. Pruhy sú našité od ľavého horného boku šikmo cez predný diel k pravému boku nohavíc a odtiaľ zvisle dole. V zadnom stredovom šve je všitý zips. Nohavice sú po stehna podšité tým istým materiálom, dolný kraj je nezapravený.

Obr. č. 14: technický nákres model č.1

Blúzka

Použitý materiál: šifón, plátňová väzba, farba- hnedá

Zloženie: 100% PES

Nohavice

Použitý materiál: šifón, plátňová väzba, farba- hnedá, žltá, biela, modrá

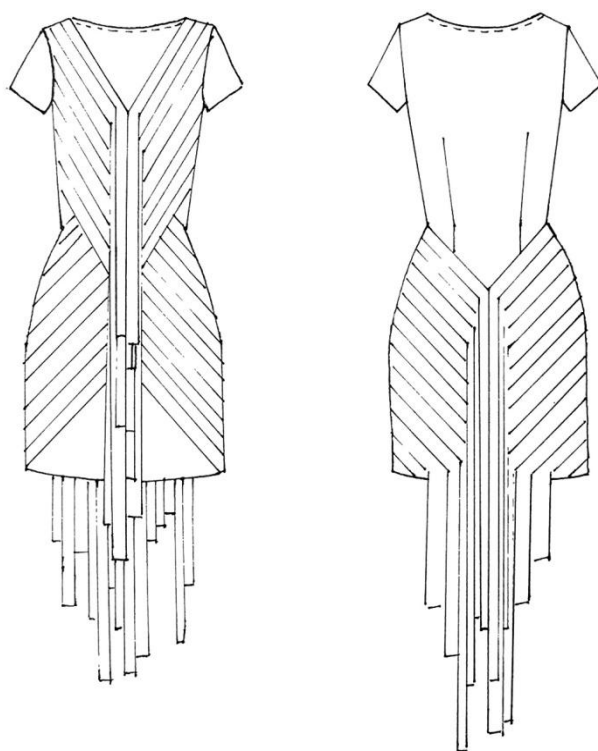
Zloženie: 100% PES

Obr. č. 15: Odevný nákres model č. 1

4.2 Model č.2

Dámske šaty sú zo základného hnedého šifónu podobne ako prvý model. Na šatách sú našité pruhy béžového žltého a hnedého šifónu. Šaty majú výstrih do V až po hrudnú priamku. Zapínajú sa v strede predného dielu pomocou légy zapínanej šiestimi patentkami. Predný a zadný diel je tvarovaný pasovými výbermi. Žlté a béžové pruhy v hornej časti predného dielu sú našívané šikmo pozdĺž priekrčníka od pľiec a prieramkov postupne k stredu predného diela kde je zapínaný légou odkiaľ sú už voľne spustené. Od pasovej výšky na prednom diely sú žlté a hnedé pruhy našívané šikmo od boku k stredu zadného dielu kde sú taktiež voľne spustene a ďalej vodorovne na seba prechádzajúce do predného diela. Horná časť zadného diela od pásu a krátke rukávy sú bez našitých pruhov. Šaty sú dlhé nad kolená a nie sú podšité, dolné okraje šiat a rukávov sú nezačistené.

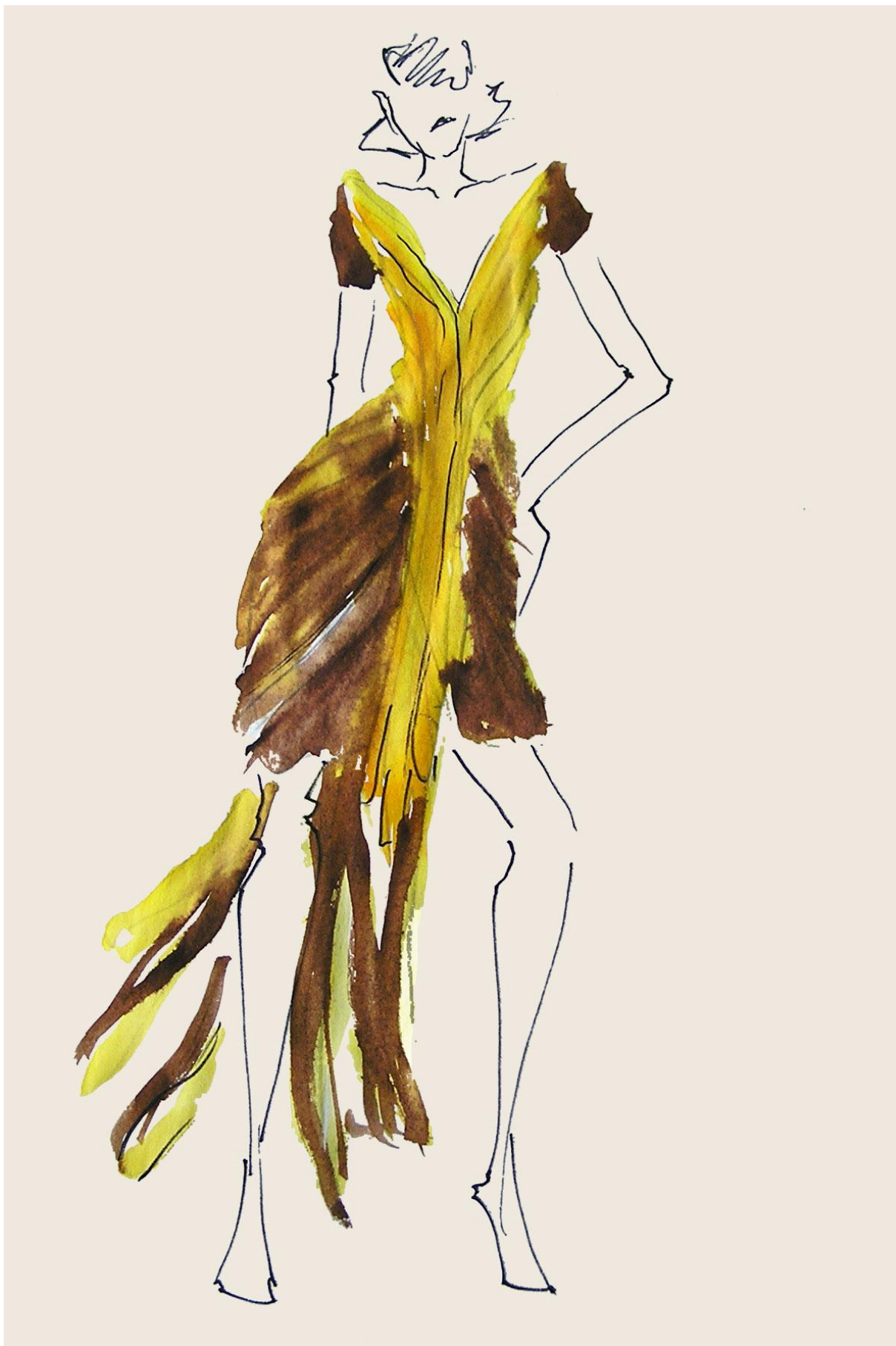

Obr. č. 16: technický náčrt model č. 2

Šaty

Použitý materiál: šifón, plátňová väzba, farba- hnedá, žltá

Zloženie: 100% PES

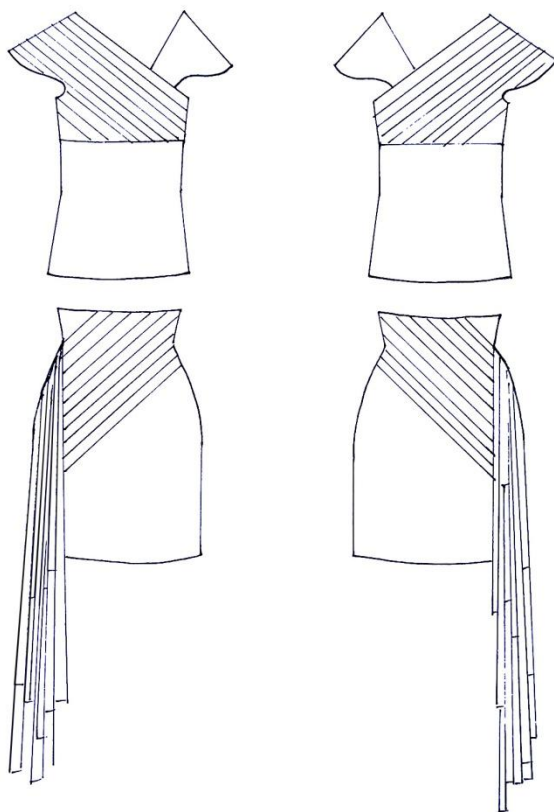
Obr. č. 17: odevný nákres model č. 2

4.3 Model č.3

Model tvorí blúzka a sukňa s vyvýšeným pasom zo základného žltého šifónu na ktorom sú našité žlté, fialové a pre dosiahnutie ďalšieho odtieňu biele pruhy šifónu.

Blúzka má po celom obvode členenie pod prsia. Horná časť predného dielu je tvarovaná prsným členením, ktoré je vodorovne so skoseným priekrčníkom na pravej strane. V tomto členení sú všité pruhy šifónu, ktoré prechádzajú do zadného dielu. Pravá plecnicica je predĺžená o 14 cm a na ľavej strane je všitá hladká plecnicica s predĺžením o 12cm bez našitých pruhov. Pod prsiami je blúzka hladká, dlhá po boky bez pasových výberov. Nad prsiami je blúzka podšitá a dolný kraj je nezačistený.

Sukňa s vyvýšeným pasom o 9 cm je tvarovaná šikmým pasovým členením od ľavého horného kraja po pravý bočný kraj na prednom diele a zrkadlovo na zadnom diele. V pasovom členení zadného a predného dielu sú všité pruhy šifónu, ktoré v pravom bočnom diele sú voľne spustené. Pásový kraj je zapravený do posádky. V ľavom bočnom kraji je všitý zips. Sukňa je podšitá a dlhá nad kolená.

Obr. č. 18: technický náčrt model č. 3

Blúzka

Použitý materiál: šifón, plátňová väzba, farba- žltá, biela, fialová

Zloženie: 100% PES

Sukňa

Použitý materiál: šifón, plátňová väzba, farba- žltá, biela, fialová

Zloženie: 100% PES

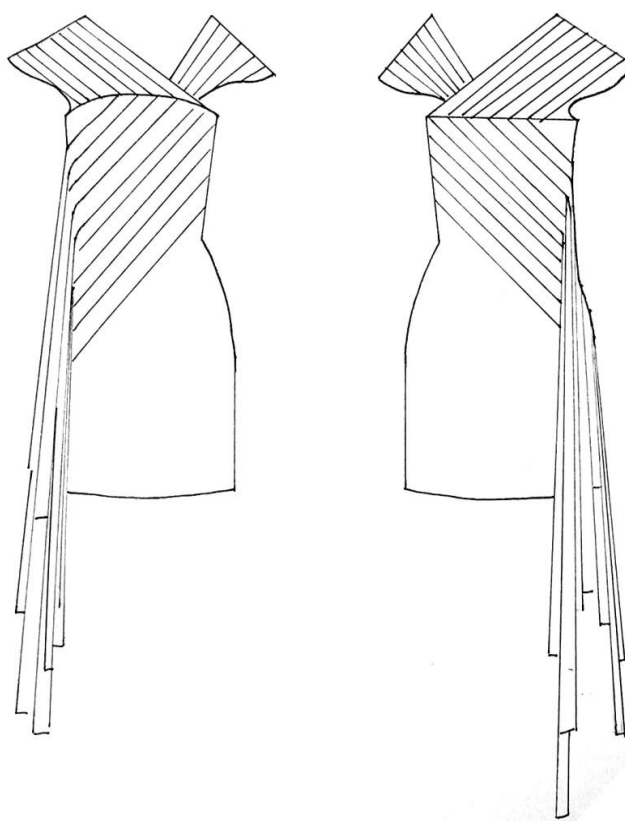

Obr. č. 19: odevný nákres model č. 3

4.4 Model č.4

Tmavo modré šaty dlhé nad kolená zo šifónu, na ktorom sú využité žlté, fialové a tmavo modré pruhy textílie.

Predný diel je vodorovne členený nad prsia, zadný vo výške hrudníku. Pravá plecnicca je predĺžená o 14 cm a ľavá o 12 cm. Pruhy v hornej časti sú našité pozdĺž priekrčníka postupne k prieramkom na ľavej aj pravej strane. V dolnej časti od nad prsného členenia je vybrané prsné a pásové členenie šikmo. Od ľavého horného kraja po pravý bočný kraj, v ktorom sú všité pruhy šifónu. Zrkadlovo je členený zadný diel od hrudného členenia. Z pravého bočného kraja sú pruhy textílie voľne spustené. V ľavom bočnom šve je všitý zips. Šaty sú celé podšité.

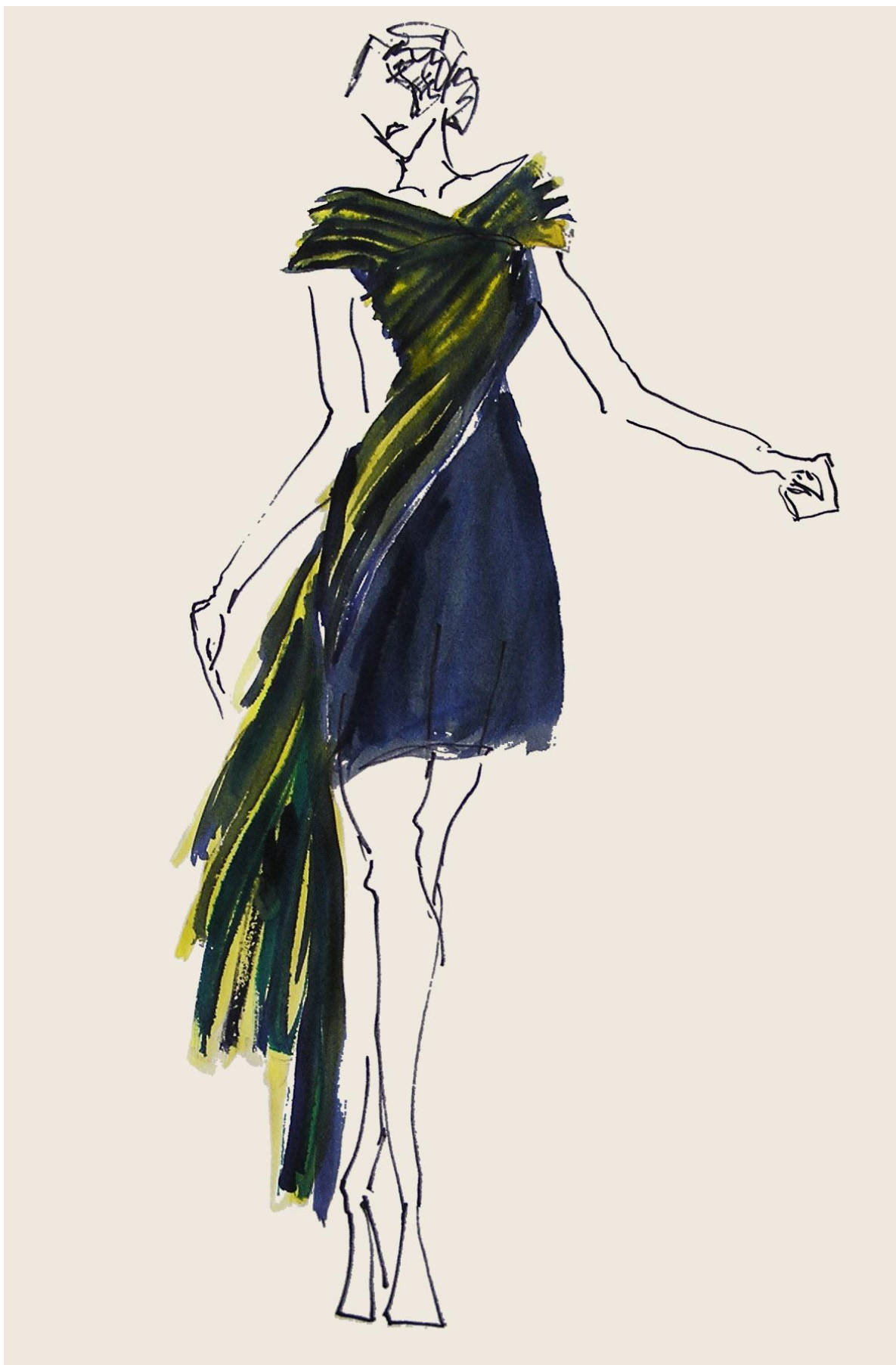

Obr. č. 20: technický náčrt model č. 4

Šaty

Použitý materiál: šifón, plátňová väzba, farba- tmavo modrá, žltá, biela, fialová

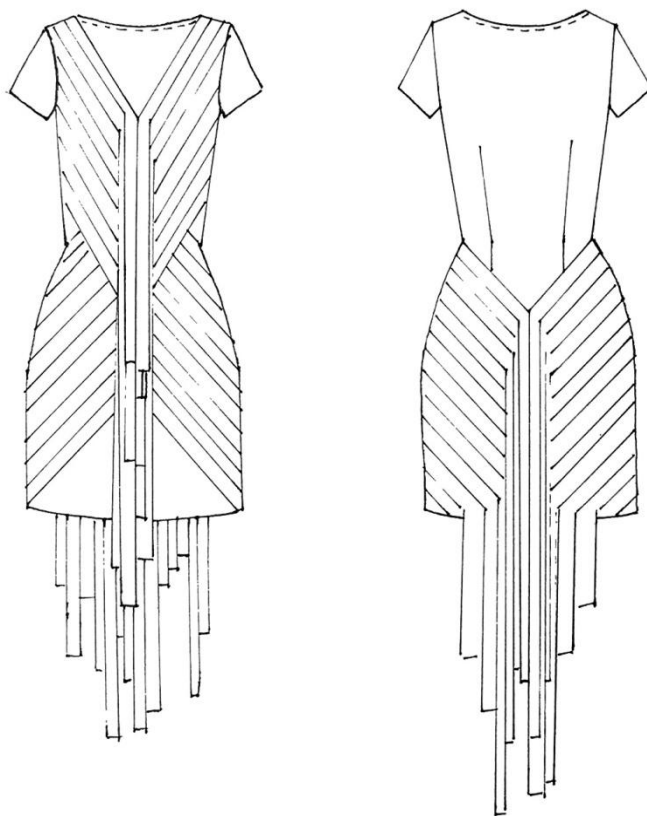
Zloženie: 100% PES

Obr. č. 21: odevný nákres model č. 4

4.5 Model č. 5

Šaty sú zo základného tmavomodrého šifónu s výstrihom do V a zapínané v strede predného diela légou zo šiestimi patentkami podobne ako druhý model. Predný a zadný diel je tvarovaný pásovými výbermi. Pruhy v tmavo modrej, fialovej a svetlo modrej sú našité šikmo od plecnice a prieramku pozdĺž priekrčníka do stredu predného diela, kde sú voľne spustené. Na zadnom dieli od výšky pásu sú pruhy našité od bočného kraja k stredu zadného dielu postupne prechádzajúce do predného diela smerom k dolnému kraju. Pruhy sú od stredu zadného dielu voľne spustené. Zadný diel od pasu hore a rukávy sú hladké bez našitých pruhov. Šaty sú dlhé nad kolená a dolné okraje šiat a rukávov sú nezačistené.

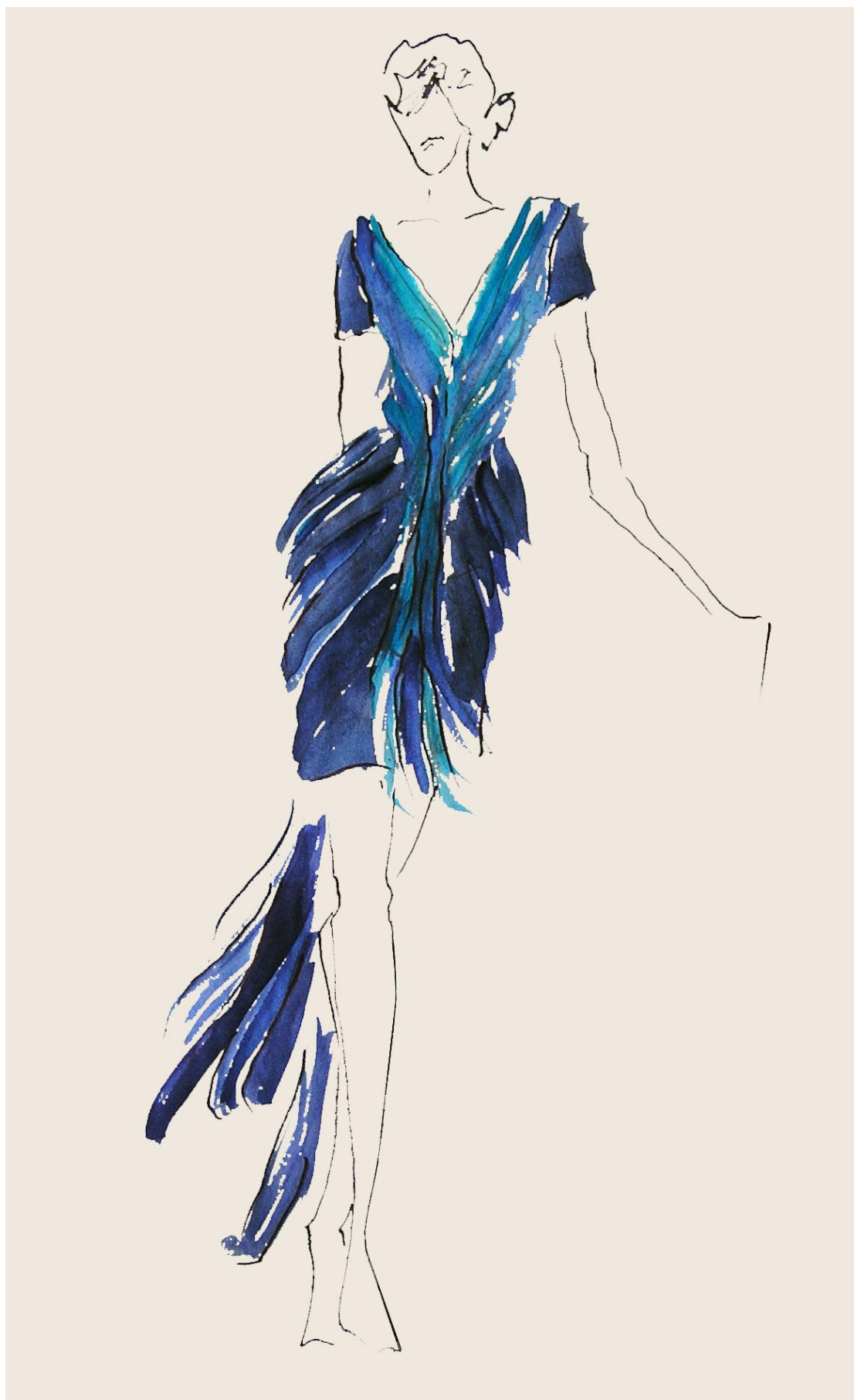

Obr. č. 22: technický náčrt model č. 5

Šaty

Použitý materiál: šifón, plátňová väzba, farba- tmavo modrá, fialová, modrá

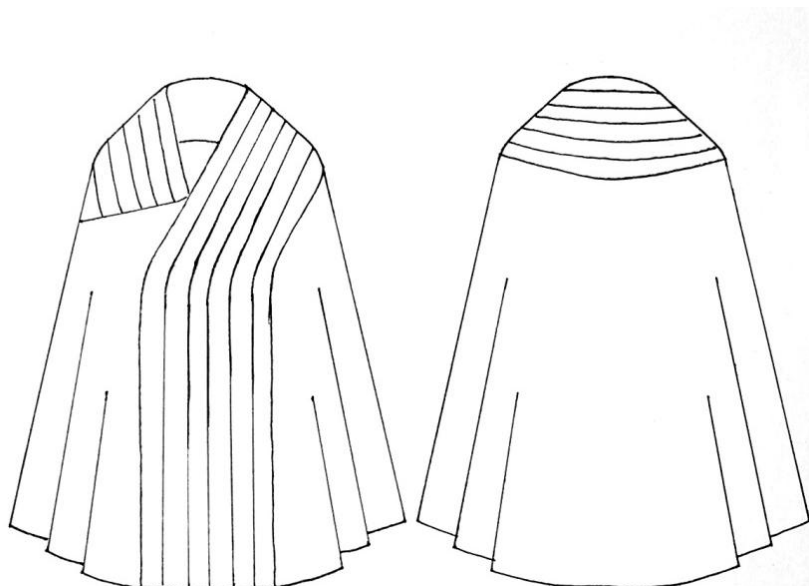
Zloženie: 100% PES

Obr. č. 23: odevný nákres model č. 5

4.6 Model č. 6

Pelerína zo svetlo modrého materiálu s fialovým nádychom dlhý pod sedovú líniu smerom k rukám je skrátený. V priekrčníku a na ľavom polpredku je všitý golier vymodelovaný zo stojáčka vysokého 15cm a klopou, ktorá má šesť záhybov vodorovne vedľa seba. Klopa vychádza z dolného kraja ľavého polpredku, kde je všitá cez predný kraj smerom hore okolo celého priekrčníka. Zapína sa na prednom dieli na štyri gombíky, kde sú prekryté klopou. Pravý polpredok je zapravený do podsádky. Dolný kraj je podohnutý, zriasený a všitý do podšívky. Kabát je celý podšitý.

Obr. č. 24: technický náčrt model č. 6

Pelerína

Použitý materiál: kabátovina, keprová vazba, farba modrá

Zloženie: 91% PES, 9% Lycra

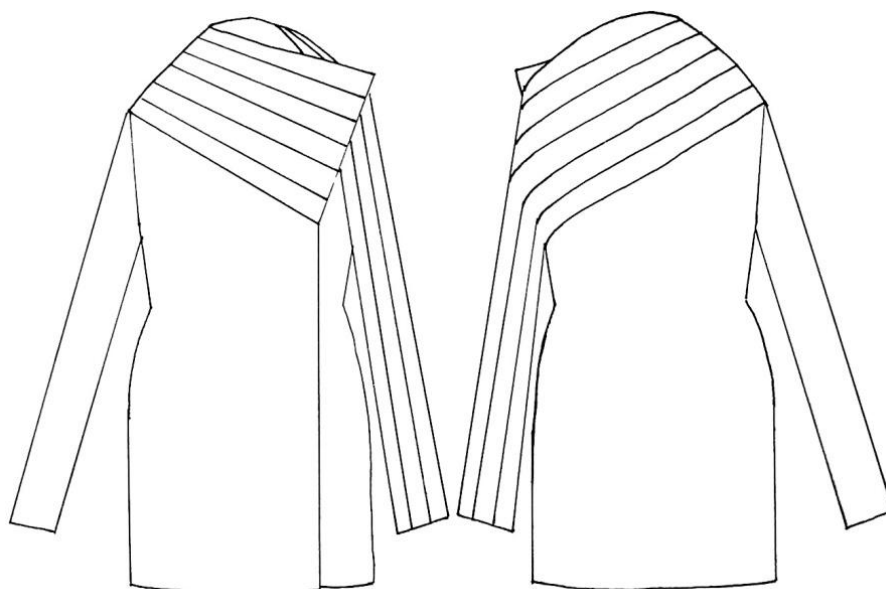
Podšívkový materiál: zloženie: 100% PES

Obr. č. 25: odevný nákres model č. 6

4.7 Model č. 7

Kabát je z tmavomodrého materiálu dlhý po pol stehna s krycím zapínaním. Golier je vymodelovaný odšitými šiestimi záhybmi po dĺžke, ktorý je všitý z pravej strany predného polpredku cez pravú plecnicu dotýkajúc sa prieramku cez zadný diel do ľavého rukáva po celej dĺžke ruky, kde je tvarovaný do rukávovej hlavice. Ľavý predný diel je zapravený do podsádky a vymodelovaný do zadnej podsádky goliera. Predná časť goliera má vymodelovanú prednú podsádku. Pravý rukáv je hlavicový. Na prednom diely je skryté zapínanie na štyri gombíky a dvoma na golierovej časti v záhyboch. Kabát je hladký bez pásových a prsných výberov v bočných krajoch zošitý a vnútorná časť je podšitá.

Obr. č. 26: technický náčrt model č. 7

Kabát

Použitý materiál: kabátovina, keprová väzba, farba tmavo modrá

Zloženie: 92% PES, 8% PA

Podšívkový materiál: zloženie: 100% PES

Obr. č. 27: odevný nákres model č. 7

ZÁVER

V dejinách výtvarného umenia je nejedna osobnosť, ktorá svojou prácou alebo dielom inšpiruje nasledujúce generácie k novej tvorbe. Vincent van Gogh, svetovo známy umelec, ktorý sa dlhé roky svojou úpenlivou prácou snažil obohatiť všedný svet okolo nás. Jeho tvorba je nevšedná v tom, že dokázal zachytiť obyčajné veci tak, ako nikto pred ním.

Práca vychádzala z jeho pestrej farebnosti a nesúmerného rukopisu umelca. Šlo o istý „boj“ ako zachytiť jeho bohatú škálu farebnosti a dosiahnuť tak aj razantnej pastóznosti.

Pomerne náročné bolo zachytiť farebnosť, ktorá by bola zároveň charakteristická pre van Gogha a zároveň aj pre túto prácu. Preto bola farebnosť kolekcie rozčlenená do štyroch etáp tak, ako nasledovala a gradovala jeho tvorba. Pastóznosť bola vystihnutá vďaka vrstvenému materiálu.

Ako najlepšie riešenie sa ukázalo využiť šifón. Dôležitá bola jeho priesvitnosť, vďaka ktorej vznikali postupným vrstvením ďalšie valéry farieb. Tým sa zaistilo to, že odevy hýria farbami. Aj napriek tomu, že v jednom odevu nie je viac ako štyri druhy materiálov. Tieto odevy sú pomerne pestré a preto je kolekcia doplnená o dva kabáty. tie majú za úlohu svojou jednoliatou farebnosťou ukládať jednotlivé odevy.

Tieto odevy sú extravagantné z pohľadu klasickej konfekcie. Cieľom bolo preniesť obrazy do odevu tak, aby bola ponechaná čistota textilného materiálu bez akéhokoľvek zásahu farby. Kolekcia je štylizovaná do sezóny jar/leto, kvôli svojej ľahkosti, ale aj jar/jeseň pre svoje kabáty, ktoré sú príjemnou súčasťou kolekcie. Prvotné návrhy sa počas realizácie ešte niekoľko krát jemne pozmenili, vďaka čomu sa modely stali vzdušnejšie a dynamickejšie.

ZOZNAM POUŽITEJ LITERATÚRY

- [1] BEAUJEAN, Dieter: Vincent van Gogh. Život a dílo, Slovart, Praha 2006
- [2] LAMAČ, Miroslav: Vincent van Gogh, Odeon, Praha 1983
- [3] NEUMANNOVÁ, Miroslava: Vincent van Gogh: Kresby, Odeon, Praha 1987
- [4] WALTHER, Ingo F.: Vincent van Gogh 1853-1890. vize a skutečnost, Slovart a Taschen, Praha a Kolín nad Rýnem 2002
- [5] GARCIA SÁNCHEZ, Laura: Van Gogh, Sun, Praha 2008
- [6] PERRUCHOT, Henri: Život Vincenta van Gogha, Votobia, Olomouc 1993

Internetové zdroje:

- [7] http://en.wikipedia.org/wiki/Vincent_van_Gogh, kontrolované k 1. 5. 2012
- [8] <http://arttattler.com/archivevangogh.html>, kontrolované k 1. 5. 2012
- [9] <http://www.odaha.com/vincent-van-gogh/akvarel-krida>, kontrolované k 1. 5. 2012

ZOZNAM OBRAZKOV

- Obr. č. 1: Červená vinica [7]
Obr. č. 2: Jedáci zemiakov [8]
Obr. č. 3: Kurtizána [7]
Obr. č. 4: Kvitnúce Plumtree [7]
Obr. č. 5: Tanečná sála v Arles [8]
Obr. č. 6: Hviezdna noc[8]
Obr. č. 7: Svätá vinica [9]
Obr. č. 8: Dr. Gachet [7]
Obr. č. 9: Havrani nad obilným polom [7]
Obr. č. 10: farebnica 1. etapy van Goghovej tvorby
Obr. č. 11: farebnica 2. etapy van Goghovej tvorby
Obr. č. 12: farebnica 3. etapy van Goghovej tvorby
Obr. č. 13: farebnica 4. etapy van Goghovej tvorby
Obr. č. 14: technický nákres model č.1
Obr. č. 15: odevný nákres model č. 1
Obr. č. 16: technický nákres model č. 2
Obr. č. 17: odevný nákres model č. 2
Obr. č. 18: technický nákres model č. 3
Obr. č. 19: odevný nákres model č. 3
Obr. č. 20: technický nákres model č. 4
Obr. č. 21: odevný nákres model č. 4
Obr. č. 22: technický nákres model č. 5
Obr. č. 23: odevný nákres model č. 5
Obr. č. 24: technický nákres model č. 6
Obr. č. 25: odevný nákres model č. 6
Obr. č. 26: technický nákres model č. 7
Obr. č. 27: odevný nákres model č. 7

ZOZNAM POUŽITÝCH SKRATIEK A SYMBOLOV

tzv. - tak zvane

°C - stupeň Celsia

% - percento

Obr. - obrázok

PES - polyester

cm - centimeter

PA - polyamid

FOTODOKUMENTÁCIA

